

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānapāḷi)

2. Το κεφάλαιο για τον Μουτσαλίντα (2. Mucalindavaggo)

[Ud 2, PTS 10-20]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

2. Το κεφάλαιο για τον Μουτσαλίντα

1. Η ομιλία για τον Μουτσαλίντα

11. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη ρίζα του δένδρου μουτσαλίντα, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης.

Εκείνη την περίοδο εγέρθηκε ένα μεγάλο σύννεφο εκτός εποχής, επτά ημέρες συνεχούς βροχής με κρύο άνεμο και συννεφιά. Τότε ο Μουτσαλίντα, ο βασιλιάς των ερπετών, αφού βγήκε από την κατοικία του, τύλιξε το σώμα του Ευλογημένου επτά φορές με τις σπείρες του και αφού άπλωσε τη μεγάλη κουκούλα του πάνω από την κορυφή του κεφαλιού του, στάθηκε - «Ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο το κρύο, ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο η ζέστη, ας μην ενοχλήσει τον Ευλογημένο η επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά».

Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση. Τότε ο Μουτσαλίντα, ο βασιλιάς των ερπετών, γνωρίζοντας ότι ο ουρανός ήταν καθαρός και χωρίς σύννεφα, αφού ξετύλιξε τις σπείρες του από το σώμα του Ευλογημένου, αφού απέσυρε τη δική του μορφή και δημιούργησε τη μορφή νεαρού άνδρα, στάθηκε μπροστά στον Ευλογημένο με ενωμένες παλάμες, προσκυνώντας τον Ευλογημένο.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ευχάριστη είναι η απομόνωση για τον ικανοποιημένο, για αυτόν που έχει ακούσει τη Διδασκαλία και βλέπει·

η μη επιβλάβεια είναι ευτυχία στον κόσμο, ο αυτοέλεγχος απέναντι στα έμβια όντα.

«Ευχάριστη είναι η απουσία πάθους στον κόσμο, η υπέρβαση των ηδονών· η απομάκρυνση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι', αυτή πράγματι είναι η υπέρτατη ευδαιμονία». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον βασιλιά

12. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο, πολλοί μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνάθροισης, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Ποιος άραγε, φίλοι, από αυτούς τους δύο βασιλιάδες έχει μεγαλύτερο πλούτο ή μεγαλύτερες απολαύσεις ή μεγαλύτερο θησαυροφυλάκιο ή μεγαλύτερο βασίλειο ή περισσότερα οχήματα ή μεγαλύτερη δύναμη ή μεγαλύτερη υπερφυσική δύναμη ή μεγαλύτερη ισχύ

- ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ή ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα;» Και αυτή η συζήτηση μεταξύ εκείνων των μοναχών έμεινε ημιτελής.

Τότε ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πήγε στην αίθουσα συνάθροισης· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Για ποιο θέμα, μοναχοί, συζητάτε τώρα που είστε συγκεντρωμένοι εδώ, και ποια ήταν η συζήτηση που διακόπηκε;»

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού είχαμε συγκεντρωθεί στην αίθουσα συνάθροισης, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ μας - 'Ποιος άραγε, φίλοι, από αυτούς τους δύο βασιλιάδες έχει μεγαλύτερο πλούτο ή μεγαλύτερες απολαύσεις ή μεγαλύτερο θησαυροφυλάκιο ή μεγαλύτερο βασίλειο ή περισσότερα οχήματα ή μεγαλύτερη δύναμη ή μεγαλύτερη υπερφυσική δύναμη ή μεγαλύτερη ισχύ - ο βασιλιάς της Μαγκάντα Σενίγια Μπιμπισάρα ή ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα;' Αυτή ήταν η συζήτησή μας που διακόπηκε, Σεβάσμιε Κύριε, όταν έφτασε ο Ευλογημένος».

«Αυτό, μοναχοί, δεν είναι πρόπον για εσάς, γιους καλών οικογενειών που με πίστη εγκαταλείψατε την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, να κάνετε τέτοια συζήτηση. Όταν συγκεντρώνεστε, μοναχοί, δύο πράγματα πρέπει να γίνονται -είτε ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία, είτε ευγενής σιωπή».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όποια ηδονική ευτυχία υπάρχει στον κόσμο, και όποια ουράνια ευτυχία· αυτές δεν αξίζουν ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της ευτυχίας της εξάλειψης της επιθυμίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το ραβδί

13. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο αρκετά αγόρια μεταξύ της Σαβάτθι και του άλσους του Τζέτα χτυπούσαν ένα φίδι με ραβδί. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Ο Ευλογημένος είδε αρκετά αγόρια μεταξύ της Σαβάτθι και του άλσους του Τζέτα να χτυπούν ένα φίδι με ραβδί.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Τα πλάσματα που επιθυμούν την ευτυχία, όποιος με ραβδί τα κακοποιεί· αναζητώντας την ευτυχία για τον εαυτό του, πεθαίνοντας αυτός δεν αποκτά ευτυχία.

Τα πλάσματα που επιθυμούν την ευτυχία, όποιος με ραβδί δεν τα βλάπτει· αναζητώντας την ευτυχία για τον εαυτό του, πεθαίνοντας αυτός αποκτά ευτυχία». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την τιμή

14. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος τιμούνταν, σεβόταν, ευλαβούνταν, χαιρόταν ευσέβειας και εκτίμησης, ήταν αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Και η Κοινότητα μοναχών τιμούνταν, σεβόταν, ευλαβούνταν, χαιρόταν ευσέβειας και εκτίμησης, ήταν αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές όμως δεν τιμούνταν, δεν σέβονταν, δεν ευλαβούνταν, δεν χαιρόνταν ευσέβειας και εκτίμησης, δεν ήταν αποδέκτες των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Τότε εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές, μη μπορώντας να ανεχθούν την τιμή προς τον Ευλογημένο και την Κοινότητα μοναχών, βλέποντας μοναχούς στο χωριό και στο δάσος, τους ύβριζαν, τους χλεύαζαν, τους εξόργιζαν και τους ενοχλούσαν με άπρεπα και σκληρά λόγια.

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τιμάται, σέβεται, ευλαβείται, χαίρει ευσέβειας και εκτίμησης, είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Και η Κοινότητα μοναχών τιμάται, σέβεται, ευλαβείται, χαίρει ευσέβειας και εκτίμησης, είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές όμως δεν τιμούνται, δεν σέβονται, δεν ευλαβούνται, δεν χαιρόνται ευσέβειας και εκτίμησης, δεν είναι αποδέκτες των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Τότε, σεβάσμιε κύριε, εκείνοι οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές, μη μπορώντας να ανεχθούν την τιμή προς τον Ευλογημένο και την Κοινότητα μοναχών, βλέποντας μοναχούς στο χωριό και στο δάσος, τους υβρίζουν, τους χλευάζουν, τους εξοργίζουν και τους ενοχλούν με άπρεπα και σκληρά λόγια».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Στο χωριό ή στο δάσος, αγγιγμένος από ευτυχία και υπαρξιακό πόνο, μην τα αποδίδετε ούτε στον εαυτό ούτε σε άλλον· οι επαφές αγγίζουν εξαρτώμενες από την προσκόλληση, χωρίς προσκόλληση πώς θα μπορούσαν οι επαφές να αγγίξουν;» Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον λαϊκό ακόλουθο

15. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος λαϊκός ακόλουθος από την Ισχανάνγκαλα είχε φτάσει στη Σαβάτθι για κάποια υπόθεση. Τότε εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος, αφού τελείωσε εκείνη την υπόθεση στη Σαβάτθι, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον λαϊκό ακόλουθο που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Μετά από πολύ καιρό, λαϊκέ ακόλουθε, βρήκες την ευκαιρία, δηλαδή να έρθεις εδώ».

«Εδώ και πολύ καιρό, σεβάσμιε κύριε, επιθυμούσα να πλησιάσω τον Ευλογημένο για να τον δω, αλλά ήμουν απασχολημένος με διάφορες υποχρεώσεις και καθήκοντα. Έτσι δεν μπόρεσα να πλησιάσω τον Ευλογημένο για να τον δω».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ευτυχισμένος βεβαίως είναι αυτός που δεν κατέχει τίποτε,
ο πολυμαθής που έχει κατανοήσει τη Διδασκαλία·
δες αυτόν που κατέχει να ταλαιπωρείται,
ο άνθρωπος δεμένος με τους ανθρώπους». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την έγκυο

16. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος περιπλανώμενος ασκητής είχε μια νεαρή κοπέλα ως σύζυγο, έγκυο και κοντά στον τοκετό. Τότε εκείνη η περιπλανώμενη ασκήτρια είπε σε εκείνον τον περιπλανώμενο ασκητή: «Πήγαινε εσύ, βραχμάνε, φέρε λάδι, που θα είναι για μένα όταν γεννήσω».

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο περιπλανώμενος ασκητής είπε σε εκείνη την περιπλανώμενη ασκήτρια: «Από πού όμως εγώ, κυρία, θα φέρω λάδι;» Για δεύτερη φορά εκείνη η περιπλανώμενη ασκήτρια είπε σε εκείνον τον περιπλανώμενο ασκητή: «Πήγαινε εσύ, βραχμάνε, φέρε λάδι, που θα είναι για μένα όταν γεννήσω». Για δεύτερη φορά εκείνος ο περιπλανώμενος ασκητής είπε σε εκείνη την περιπλανώμενη ασκήτρια: «Από πού όμως εγώ, κυρία, θα φέρω λάδι;» Για τρίτη φορά εκείνη η περιπλανώμενη ασκήτρια είπε σε εκείνον τον περιπλανώμενο ασκητή: «Πήγαινε εσύ, βραχμάνε, φέρε λάδι, που θα είναι για μένα όταν γεννήσω».

Εκείνη την περίοδο στην αποθήκη του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα δινόταν σε ασκητή ή βραχμάνο βουτυρέλαιο ή λάδι να πιει όσο ήθελε, αλλά όχι να το πάρει μαζί του.

Τότε σε εκείνον τον περιπλανώμενο ασκητή ήρθε αυτή η σκέψη: «Στην αποθήκη του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα δίνεται σε ασκητή ή βραχμάνο βουτυρέλαιο ή λάδι να πιει όσο θέλει, αλλά όχι να το πάρει μαζί του. Γιατί να μην πάω στην αποθήκη του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα και αφού πιω λάδι όσο θέλω, να επιστρέψω σπίτι και αφού το κάνω εμετό να το δώσω, που θα είναι για αυτήν όταν γεννήσει;»

Τότε εκείνος ο περιπλανώμενος ασκητής, αφού πήγε στην αποθήκη του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα και ήπιε λάδι όσο ήθελε και επέστρεψε σπίτι, δεν μπορούσε ούτε να το βγάλει προς τα πάνω ούτε προς τα κάτω. Αυτός, πληγμένος από αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, στριφογύριζε και κυλιόταν.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Ο Ευλογημένος είδε εκείνον τον περιπλανώμενο ασκητή πληγμένο από αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, να στριφογυρίζει και να κυλιέται.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ευτυχισμένοι πράγματι αυτοί που δεν κατέχουν τίποτε,

οι άνθρωποι που έφτασαν στο τέλος της γνώσης δεν κατέχουν τίποτε·
δες αυτόν που κατέχει να ταλαιπωρείται,
ο άνθρωπος με τη συνείδηση δεμένη με τους ανθρώπους». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον μονάκριβο γιο

17. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο το μοναχοπαίδι κάποιου λαϊκού ακολούθου, αγαπητό και λατρεμένο, είχε πεθάνει.

Τότε πολλοί λαϊκοί ακόλουθοι με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά κατά τη διάρκεια της ημέρας πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους λαϊκούς ακολούθους που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό - «Γιατί λοιπόν εσείς, λαϊκοί ακόλουθοι, με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά ερχόσαστε εδώ το μεσημέρι;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος είπε στον Ευλογημένο: «Το μοναχοπαίδι μου, σεβάσμιε κύριε, αγαπητό και λατρεμένο, πέθανε. Γι' αυτό εμείς με βρεγμένα ρούχα και βρεγμένα μαλλιά ερχόμαστε εδώ το μεσημέρι».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Δεσμευμένοι στην απόλαυση αυτού που έχει αγαπητή φύση,
σύνολα θεών και πολλοί άνθρωποι·
πληγωμένοι από δυστυχία, υποφέροντας από απώλεια,
υποκύπτουν στην εξουσία του βασιλιά του θανάτου.

Αυτοί που πράγματι την ημέρα και τη νύχτα,
επιμελείς εγκαταλείπουν αυτό που έχει αγαπητή φύση·
αυτοί πράγματι ξεριζώνουν τη ρίζα της δυστυχίας,
το δέλεαρ του θανάτου που είναι δύσκολο να ξεπεραστεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη Σουππαβάσα

18. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουντικά, στο δάσος Κουνταντχάνα. Εκείνη την περίοδο η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, κυοφορούσε επτά χρόνια. Για επτά ημέρες με δυσκολία στον τοκετό, αυτή, πληγμένη από αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, άντεχε με τρεις λογισμούς - «Πλήρως αυτοφωτισμένος πράγματι είναι αυτός ο Ευλογημένος που διδάσκει τη Διδασκαλία για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· καλά ασκεί πράγματι η Κοινότητα των μαθητών αυτού του Ευλογημένου που ασκεί για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· πράγματι ευτυχισμένο είναι εκείνο το Νιμπάνα όπου τέτοιου είδους υπαρξιακός πόνος δεν υπάρχει».

Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, απευθύνθηκε στον σύζυγό της - «Έλα εσύ, νεαρέ κύριε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου· ρώτησέ τον αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή - "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου· ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς

πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή". Και πες έτσι: "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορεί επτά χρόνια. Για επτά ημέρες με δυσκολία στον τοκετό, αυτή, πληγμένη από αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, άντεχε με τρεις λογισμούς - πλήρως αυτοφωτισμένος πράγματι είναι αυτός ο Ευλογημένος που διδάσκει τη Διδασκαλία για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· καλά ασκεί πράγματι η Κοινότητα των μαθητών αυτού του Ευλογημένου που ασκεί για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· πράγματι ευτυχισμένο είναι εκείνο το Νιμπάνα όπου τέτοιου είδους υπαρξιακός πόνος δεν υπάρχει"».

«Μάλιστα», απάντησε εκείνος ο γιος των Κολίγια στη Σουππαβάσα, την κόρη των Κολίγια, και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο γιος των Κολίγια είπε στον Ευλογημένο: «Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή· και λέει επίσης: "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορεί επτά χρόνια. Για επτά ημέρες με δυσκολία στον τοκετό, αυτή, πληγμένη από αισθήματα οδυνηρά, έντονα, σκληρά, πικρά, άντεχε με τρεις λογισμούς - πλήρως αυτοφωτισμένος πράγματι είναι αυτός ο Ευλογημένος που διδάσκει τη Διδασκαλία για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· καλά ασκεί πράγματι η Κοινότητα των μαθητών αυτού του Ευλογημένου που ασκεί για την εγκατάλειψη τέτοιου είδους υπαρξιακού πόνου· πράγματι ευτυχισμένο είναι το Νιμπάνα όπου τέτοιου είδους υπαρξιακός πόνος δεν υπάρχει"».

«Ας είναι ευτυχισμένη η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια· υγιής ας γεννήσει υγιή γιο». Μαζί με τα λόγια του Ευλογημένου, η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, ευτυχισμένη, υγιής, γέννησε υγιή γιο.

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», εκείνος ο γιος των Κολίγια, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και επέστρεψε στο δικό του σπίτι. Εκείνος ο γιος των Κολίγια είδε τη Σουππαβάσα, την κόρη των Κολίγια, ευτυχισμένη, υγιή, να έχει γεννήσει υγιή γιο. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του Τατχάγκατα, πώς είναι δυνατόν αυτή η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, μαζί με τα λόγια του Ευλογημένου, ευτυχισμένη, υγιής, να γεννήσει υγιή γιο»! Ήταν ικανοποιημένος, χαρούμενος, γεμάτος αγαλλίαση και ευαρέσκεια.

Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, απευθύνθηκε στον σύζυγό της - «Έλα εσύ, νεαρέ κύριε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου: "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου"· και πες έτσι: "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορεί επτά χρόνια. Επτά ημέρες με δυστοκία, αυτή τώρα ευτυχισμένη, υγιής, γέννησε υγιή γιο. Αυτή για επτά ημέρες προσκαλεί την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα σε γεύμα. Ας αποδεχθεί, λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τα επτά γεύματα της Σουππαβάσα, της κόρης των Κολίγια, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών"».

«Μάλιστα», απάντησε εκείνος ο γιος των Κολίγια στη Σουππαβάσα, την κόρη των Κολίγια, και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο γιος των Κολίγια είπε στον Ευλογημένο:

«Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι της στα πόδια του Ευλογημένου· και λέει επίσης: "Η Σουππαβάσα, σεβάσμιε κύριε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορεί επτά χρόνια. Επτά ημέρες με δυστοκία, αυτή τώρα ευτυχισμένη, υγιής, γέννησε υγιή γιο. Αυτή για επτά ημέρες προσκαλεί την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα σε γεύμα. Ας αποδεχθεί, λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τα επτά γεύματα της Σουππαβάσα, της κόρης των Κολίγια, μαζί με την Κοινότητα των μοναχών"».

Εκείνη όμως την περίοδο η Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα είχε προσκληθεί από κάποιον λαϊκό ακόλουθο για το αυριανό γεύμα. Και εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος ήταν ο συνοδός του σεβάσμιου Μαχαμογκαλλάνα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Έλα εσύ, Μογκαλλάνα, πήγαινε εκεί όπου είναι εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος· αφού πλησιάσεις, πες σε εκείνον τον λαϊκό ακόλουθο έτσι: "Η Σουππαβάσα, φίλε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορούσε το έμβρυο επτά χρόνια. Επτά ημέρες με δυστοκία, αυτή τώρα ευτυχισμένη, υγιής, γέννησε υγιή γιο. Αυτή για επτά ημέρες προσκαλεί την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα σε γεύμα. Ας κάνει η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, τα επτά γεύματα, μετά εσύ θα κάνεις". Αυτός είναι ο συνοδός σου».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον λαϊκό ακόλουθο: «Η Σουππαβάσα, φίλε, η κόρη των Κολίγια, κυοφορεί το έμβρυο επτά χρόνια. Επτά ημέρες με δυστοκία, αυτή τώρα ευτυχισμένη, υγιής, γέννησε υγιή γιο. Αυτή για επτά ημέρες προσκαλεί την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα σε γεύμα. Ας κάνει η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, τα επτά γεύματα, μετά εσύ θα κάνεις».

«Αν, σεβάσμιε κύριε, ο κύριος Μαχαμογκαλλάνα είναι εγγυητής για τρία πράγματα - για τα πλούτη και για τη ζωή και για την πίστη, ας κάνει η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, τα επτά γεύματα, μετά εγώ θα κάνω». «Για δύο πράγματα, φίλε, εγώ είμαι εγγυητής σε σένα - για τα πλούτη και για τη ζωή. Για την πίστη όμως εσύ ο ίδιος είσαι εγγυητής».

«Αν, σεβάσμιε κύριε, ο κύριος Μαχαμογκαλλάνα είναι εγγυητής για δύο πράγματα - για τα πλούτη και για τη ζωή, ας κάνει η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, τα επτά γεύματα, μετά εγώ θα κάνω».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού έπεισε εκείνον τον λαϊκό ακόλουθο, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Πείστηκε, σεβάσμιε κύριε, εκείνος ο λαϊκός ακόλουθος από εμένα· ας κάνει η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, τα επτά γεύματα, μετά εκείνος θα κάνει».

Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, για επτά ημέρες ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε την Κοινότητα των μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή, και έβαλε εκείνο το παιδί να αποδώσει σεβασμό στον Ευλογημένο και σε ολόκληρη την Κοινότητα των μοναχών.

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε σε εκείνο το παιδί: «Μήπως, παιδί, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως δεν έχεις κανέναν πόνο;» «Από πού σε μένα, σεβάσμιε Σαριπούττα, να είμαι καλά, από πού να τα βγάζω πέρα! Επτά χρόνια πέρασα σε δοχείο αίματος».

Τότε η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια - «Ο γιος μου συνομιλεί με τον στρατηγό της Διδασκαλίας» - ήταν ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια. Τότε ο Ευλογημένος, γνωρίζοντας ότι η Σουππαβάσα, η κόρη των Κολίγια, ήταν ικανοποιημένη, χαρούμενη, γεμάτη αγαλλίαση και ευαρέσκεια, είπε στη Σουππαβάσα, την κόρη των Κολίγια: «Θα ήθελες, Σουππαβάσα, και άλλον τέτοιο γιο;» «Θα ήθελα, Ευλογημένε, και άλλους επτά τέτοιους γιους».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Το δυσάρεστο με μορφή ευχάριστου, το μη αγαπητό με μορφή αγαπητού· ο πόνος με μορφή ευτυχίας, κυριεύει τον απρόσεκτο». Όγδοη.

9. Η ομιλία στη Βισάκχα

19. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, είχε κάποια υπόθεση που εξαρτιόταν από τον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα. Αυτήν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα δεν τη διευθέτησε σύμφωνα με την επιθυμία της.

Τότε η Βισάκχα, η μητέρα του Μιγκάρα, κατά τη διάρκεια της ημέρας πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στη Βισάκχα, τη μητέρα του Μιγκάρα, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Λοιπόν, από πού έρχεσαι, Βισάκχα, το μεσημέρι;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποια υπόθεσή μου εξαρτιόταν από τον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα· αυτήν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα δεν τη διευθέτησε σύμφωνα με την επιθυμία μου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όλη η εξάρτηση από άλλους είναι οδύνη, όλη η κυριαρχία είναι ευτυχία· στα κοινά ταλαιπωρούνται, διότι οι νοητικές δεσμεύσεις είναι δύσκολο να ξεπεραστούν». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Μπαντίγια

20. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ανουπίγια, σε ένα άλσος μανγκοδέντρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!»

Αρκετοί μοναχοί άκουσαν τον σεβάσμιο Μπαντίγια, τον γιο της Καλιγκόντα, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, να εκφράζει συχνά αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!» Αφού άκουσαν, σε αυτούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα, φίλοι, ο σεβάσμιος Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα, χωρίς ευχαρίστηση ακολουθεί την άγια ζωή· την ευτυχία της βασιλείας

που αυτός είχε πριν όταν ήταν οικογενειάρχης, αυτός θυμούμενος εκείνη, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ο σεβάσμιος, σεβάσμιε κύριε, Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!' Αναμφίβολα, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα, χωρίς ευχαρίστηση ακολουθεί την άγια ζωή. Την ευτυχία της βασιλείας που αυτός είχε πριν όταν ήταν οικογενειάρχης, αυτός θυμούμενος εκείνη, είτε πήγαινε στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Μπαντίγια: 'Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Μπαντίγια'».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα· αφού πλησίασε, είπε στον Μπαντίγια, τον γιο της Καλιγκόντα: «Ο Διδάσκαλος σε καλεί, φίλε Μπαντίγια». «Ναι, φίλε», απάντησε ο σεβάσμιος Μπαντίγια, ο γιος της Καλιγκόντα, σε εκείνον τον μοναχό και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μπαντίγια, τον γιο της Καλιγκόντα, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσύ, Μπαντίγια, είτε πήγαινες στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφραζες αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

«Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Βλέποντας ποιον λόγο όμως εσύ, Μπαντίγια, είτε πήγες στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφρασες αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο - 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

«Πριν, σεβάσμιε κύριε, όταν ήμουν οικογενειάρχης και ασκούσα βασιλεία, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στο εσωτερικό παλάτι, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από το εσωτερικό παλάτι, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στην πόλη, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από την πόλη, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και μέσα στην επαρχία, η προστασία ήταν καλά οργανωμένη και έξω από την επαρχία. Έτσι εγώ, σεβάσμιε κύριε, αν και προστατευόμουν και φυλασσόμουν, ζούσα φοβισμένος, ανήσυχος, καχύποπτος, τρομαγμένος. Τώρα όμως εγώ, σεβάσμιε κύριε, είτε πήγα στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, μόνος, άφοβος, χωρίς ανησυχία, χωρίς καχυποψία, χωρίς τρόμο, ζώντας άνετα, με πεσμένες τρίχες, ζώντας από ό,τι δίνουν οι άλλοι, διαμένω με νου σαν ελάφι. Βλέποντας αυτόν τον λόγο, σεβάσμιε κύριε, είτε πήγα στο δάσος είτε στη βάση ενός δένδρου είτε σε άδεια οικία, συχνά εξέφρασα αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο - 'Αχ, ευτυχία, αχ, ευτυχία!'

«Αυτός στου οποίου το εσωτερικό δεν υπάρχουν εκνευρισμοί, και έχει υπερβεί τέτοιες καταστάσεις ύπαρξης και μη-ύπαρξης·

αυτόν που έχει απαλλαγεί από τον φόβο, ευτυχισμένο, χωρίς λύπη, οι θεοί δεν μπορούν να τον δουν». Δέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου του Μουτσαλίντα, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Μουτσαλίντα, ο βασιλιάς, με το ραβδί, η τιμή και με τον λαϊκό ακόλουθο·
η έγκυος και το μοναχοπαίδι, η Σουππαβάσα και η Βισάκχα·
ο Μπάντιγια, ο γιος της Καλιγκόντα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι. 2. Το κεφάλαιο για τον Μουτσαλίντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org